

Το πρόβλημα είναι ότι ο Τραμπ ούτε καταλαβαίνει ούτε μιλά τέτοιου είδους γαλλικά...

Τα κοινά –και αμοιβαίως επωφελή– ταμπού

Από την κόντρα αυτή κερδίζουν και οι δύο: το γεγονός ότι έννοιες όπως η εθνική κυριαρχία γίνονται σήμερα σημαίες ιμπεριαλιστικών δυνάμεων και αντιδραστικών ηγετών προσδίδει στους Μακρόν και Σία μια επίφαση προοδευτικότητας που χρειάζονται περισσότερο από ποτέ. Η ενδόρρηξη είναι γεγονός, η συνεννόηση μεταξύ τους γίνεται όλο και πιο δύσκολη, αλλά αμφότεροι επωφελούνται, στοιχίζοντας πίσω τους μάζες. Υπ' αυτήν την έννοια, η αντιπαράθεση πατριωτισμού

και γκλομπαλισμού είναι όντως «πλαστή και επικίνδυνη», αφού εμποδίζει την ανάδυση ενός τρίτου μπλοκ το οποίο θα υπερασπιστεί τη γη, την ελευθερία και την ανεξαρτησία των καταπιεζόμενων τάξεων, λαών και εθνών – που συνιστούν μια συντριπτική πλανητική πλειοψηφία.

Από τη μια το παγκοσμιοποιητικό στρατόπεδο προμοτάρει μια «πράσινη ανάπτυξη», από την άλλη ακροδεξιόσαν τον Μπολσονάρου λένε «δικός μου ο Αμαζόνιος, τον κάνω ό,τι θέλω». Αλλά και για τα δύο μπλοκ μαζί αποτελούν ταμπού οι μεγαλύτεροι κίνδυνοι που απειλούν την ανθρωπότητα: οι πόλεμοι, τα πυρηνικά όπλα, η πυρηνική ενέργεια συνολικά – μόνο το πρόβλημα των πυρηνικών αποβλήτων

και «ατυχημάτων» και της ανεπανόρθωτης μόλυνσης που αυτά προκαλούν, με ανυπολόγιστες συνέπειες για τον άνθρωπο και το περιβάλλον, αρκεί για να χάσει τον ύπνο της η ανθρωπότητα. Οπότε και τα δύο μπλοκ βοηθούν να «ξεχαστεί» η κάθε Φουκουσίμα...

Ένα βαρίδι που ακόμη δεν παρακάμπτεται

Οι εργασίες της Γενικής Συνέλευσης δεν έχουν ακόμη ολοκληρωθεί, αλλά η μέχρι τώρα συζήτηση δεν δίνει βάση για μεγάλη αισιοδοξία: οι μεγάλοι ακολουθούν ο καθένας την ατζέντα του, χωρίς δεσμεύσεις και κανόνες, και οι μικροί είναι πολλοί αλλά δίχως συντονισμό και άρα δίχως ειδικό βάρος. Φαίνεται ότι η ετήσια συνάντηση της «διεθνούς οικογένειας» είναι ακριβώς αυτό: μια συνάντηση-ευκαιρία για επαφές, βολιδοσκοπήσεις, προπαγανδιστικές ασκήσεις και εκτόξευση προειδοποιήσεων. Δίγα πράγματα πια αποφασίζονται (πόσο μάλλον εφαρμόζονται) από αυτό το σώμα, που έχει χάσει την όποια παλιότερη επιρροή του.

Από την άλλη, ο ΟΗΕ αποτελεί ακόμη ένα βαρίδι που οι μεγάλοι δεν μπορούν να παρακάμψουν ή να ξεφορτωθούν πλήρως. Είναι κρατούν τα προσχήματα, εκτός κι αν δεν τους συμφέρει: οι ΗΠΑ και άλλα κράτη τον αγνόησαν επιδεικτικά ήδη από τις αρχές του αιώνα μας, όταν άνοιξαν τον ασκό του μεσανατολίτη Αιόλου με την εισβολή στο Ιράκ.

Σε κάθε περίπτωση, οι εργασίες του μεγαλύτερου διεθνούς οργανισμού έχουν ενδιαφέρον πολύ ευρύτερο από αυτό που τους δίνουν τα ελληνικά ΜΜΕ, τα οποία επικεντρώνουν στο αν συναντήθηκε ο Μητσοτάκης με τον Τραμπ κι αν είπαν κάτι παραπάνω από «χαίρετε!» στη διάρκεια της φωτογράφισής τους. Η αδιαφορία για τις διεθνείς εξελίξεις είναι άλλη μια ένδειξη της μοιρολατρικής και εκούσιας υποβάθμισης της ελληνικής εξωτερικής πολιτικής...

Η ταυτότητα της Γενικής Συνέλευσης

Η Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών συνεδριάζει μια φορά το χρόνο. Η φετινή, 74η Γενική Συνέλευση ξεκίνησε στη Νέα Υόρκη την Τρίτη 24 Σεπτεμβρίου και θα ολοκληρωθεί την ερχόμενη Δευτέρα. Είχε προηγηθεί, τη Δευτέρα 23 Σεπτεμβρίου, η πολυσυζητημένη Σύνοδος για το Κλίμα [βλ. σελ. 20-21 αυτού του φύλλου], καθώς και η Συνάντηση Κορυφής για την Παγκόσμια Υγεία – που πέρασε μάλλον απαρατήρητη. Τέτοιες μονοήμερες «θεματικές» συναντήσεις κορυφής συνεχίζονται αυτές τις μέρες, παράλληλα με τη Γενική Συνέλευση, και αφορούν τη βιώσιμη ανάπτυξη, τη χρηματοδότησή της, την πλήρη εξάλειψη των πυρηνικών όπλων, το μέλλον των μικρών νησιωτικών κρατών κ.ο.κ. Η προσοχή όμως είναι πλέον στραμμένη στην πασαρέλα της Γενικής Συνέλευσης, από το βήμα της οποίας συνεχίζονται οι ομιλίες των αρχηγών ή εκπροσώπων κρατών επί παντός του επιστητού, κι ως υπάρχει θεωρητικά μια συγκεκριμένη θεματολογία: «Εμφυλώνοντας τις πολυμερείς προσπάθειες για την εξάλειψη της φτώχειας, την ποιοτική εκπαίδευση, τη δράση για το κλίμα και την ένταξη».

Στη Γενική Συνέλευση συμμετέχουν τα 193 κράτη που αναγνωρίζονται πλήρως ως τέτοια από τον ΟΗΕ, καθώς και εκπρόσωποι «ημιαναγνωρισμένων» κρατών όπως η Παλαιστίνη και η Δυτική Σαχάρα. Συμμετέχει επίσης και ο διορισμένος Ντόναλντ Τουσκ, συνοδευόμενος από δεκάδες εξίσου διορισμένους κομισάριους και λοιπούς υπαλλήλους της Ε.Ε. (κάτι σαν να «εκπροσωπεί» την Ελλάδα ο... κ. Στέλιος Πέτσας). Η Γενική Συνέλευση ξεκίνησε με την παρουσίαση, από τον γενικό γραμματέα του διεθνούς οργανισμού Αντόνιο Γκουτέρες, της ετήσιας έκθεσής του: «Ζούμε σε έναν ανήσυχο κόσμο» είπε, καλώντας τους επικεφαλής των κρατών μελών του ΟΗΕ «να προωθήσουν το κοινό καλό, διαφυλάσσοντας την ανθρωπιά και τις αξίες της». Δύο μεγάλες απουσίες είναι φέτος αυτές του Κινέζου προέδρου Σι Τζινπίνγκ και του Ρώσου ομολόγου του Βλαντιμίρ Πούτιν, που ερμηνεύονται ως ντε φάκτο υποβάθμιση του διεθνούς οργανισμού από τις αντίστοιχες δυνάμεις – μένει να φανεί αν αυτή είναι μια νέα μόνιμη τάση ή μια παροδική συμπεριφορά. Μέχρι τώρα πάντως ήταν οι ΗΠΑ που «με άποψη» υποβάθμιζαν τον ΟΗΕ και αργά αλλά σταθερά υπονόμειναν το κύρος του και τα μέσα που έχει στη διάθεσή του.

ματα, την κυριαρχία και την ανεξαρτησία των μικρών εθνών... Ορισμένοι δελεάζονται από την προοπτική διαχωρισμού του κόσμου σε «καλούς» και «κακούς». Εμείς προτιμούμε τον διάλογο και την επιδίωξη φιλίας, πάντα εντός των ορίων του διεθνούς δικαίου.

► **Μουν Τζάε-ιν**, πρόεδρος της Ν. Κορέας: Έχουμε επωφεληθεί πολύ από τα Ηνωμένα Έθνη, που μας βοήθησαν να ξεπεράσουμε τη μάστιγα του πολέμου. Παρά τις αρχικές επιφυλάξεις, διοργανώσαμε τους Ολυμπιακούς Αγώνες της Ειρήνης, οι οποίοι έδωσαν

την ευκαιρία επανάλληψης του διακορεατικού διαλόγου, οδηγώντας τελικά σε απευθείας διάλογο μεταξύ ΗΠΑ-Λ.Δ. Κορέας. Η ειρήνη στην κορεατική χερσόνησο είναι αξεδιόλυτα δεμένη με την παγκόσμια ειρήνη: γι' αυτό θα συνεχίσουμε το διάλογο με τη Λ.Δ. Κορέας και μαζί θα βρούμε τρόπο για να φτάσουμε στην πλήρη αποπυρηνικοποίηση και τη διαρκή ειρήνη... Έναν αιώνα μετά το Κίνημα Ανεξαρτησίας εναντίον του ιαπωνικού αποικιακού ζυγού, η Κορέα πρωτοστατεί στις προσπάθειες για ειρηνική συνύπαρξη και ισότητα.